

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 254

din 14 februarie 2025

La data de 14.02.2025, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a luat în discuție, din oficiu, analiza impactului opiniilor exprimate de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, domnul Alex Florența, cu ocazia ședinței de analiză a activității desfășurate în anul 2024 de către Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și preluate în mass-media, din perspectiva unei eventuale încălcări a independenței judecătorilor.

În baza dispozițiilor art. 31 alin. 1 teza I din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea.”*

Analizând conținutul celor exprimate de domnul procuror general Alex Florența, care au justificat sesizarea din oficiu a Secției pentru judecători, prin raportare la art. 39 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 122 din 06 iulie 2023 a Plenului, se constată că nu este necesară și sesizarea Inspecției Judiciare, întrucât nu se impun verificări suplimentare, situația rezultând în integralitate din cele afirmate și preluate în cadrul unor articole de presă, dar și din aspectele relatate de unii participanți la respectiva ședință de bilanț.

Analizând respectivele afirmații, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

La data de 11.02.2025, în cadrul ședinței de analiză a activității desfășurate în anul 2024 de către Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, domnul Alex Florența, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

afirmat următoarele: „*Asistăm la soluții ale instanțelor de la surprinzătoare la apoplexice și la reconfigurare de practică judiciară șocantă*”.

Reținând aceste aspecte cu caracter factual, Secția pentru judecători urmează a evalua în ce măsură afirmațiile domnului procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, preluate ca atare în mass-media, sunt de natură să încalce independența judecătorilor.

În ceea ce privește conținutul noțiunii de independență și modul în care aceasta este reglementată de normele interne și internaționale, este necesar ca, prin coroborarea și raportarea lor la situația de fapt expusă, să se stabilească dacă această valoare a fost afectată.

Principiul independenței magistraților este consfințit de art. 124 alin. (2) și (3) din Constituție, art. 2 alin. (3) și (4) și art. 3 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și de art. 3 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 328/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Independența poate fi definită, prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nici o intervenție (influență) externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă ce influențează sau creează aparența unei influențe. Independența judecătorilor este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Independența nu este însă o prerogativă sau un privilegiu, în propriul interes al judecătorilor, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției.

Independența individuală a judecătorilor este garantată de independența sistemului judiciar în ansamblul său. În acest sens, independența judecătorilor este un aspect fundamental al statului de drept. Judecătorii trebuie să beneficieze de libertate neîngrădită de a soluționa în mod imparțial cauzele, în conformitate cu legea și cu propria apreciere a faptelor; ei trebuie să aibă puteri suficiente și să fie în măsură să le exercite pentru a-și îndeplini sarcinile lor, pentru a menține autoritatea lor și prestigiul instanței și să poată acționa fără nici un fel de restricții, influențe nepotrivite, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, fie chiar autorități judiciare.

Independența judecătorilor trebuie să constituie o garanție a libertății, a respectării drepturilor omului și a egalității tuturor cetățenilor în fața legii.

Tocmai din această perspectivă și a rolului de garant al independenței justiției, conferit de lege Consiliului Superior al Magistraturii, această instituție este chemată, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 31 din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al

Magistraturii, să apere judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența.

Secția pentru judecători are în vedere și jurisprudența relevantă în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Stăngu și Scutelnicu c. României, s-a reținut că *"Funcționarii și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție (cauza Janowski c. Poloniei (GC) nr. 25716/94 par. 33)"*.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a exprimat, cu valoare de principiu, faptul că întotdeauna ia în considerare rolul special al sistemului judiciar în societate.

În aprecierea pe care o va face cu privire la situația concretă, respectiv afirmațiile procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția pentru judecători are în vedere echilibrul între independența judecătorilor, componentă a dreptului la un proces echitabil și libertatea de exprimare, ca valoare garantată de Constituția României, dar și de tratatele internaționale la care România este parte.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *"libertatea de exprimare a gândurilor, opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile"*, însă *"libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine"*.

Art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitor la libertatea de exprimare prevede că *"orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare"*, iar *"acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere"*. Întrucât nu este un drept absolut, și dreptul la libera exprimare comportă limitări, printre care și *"formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești"*.

În aplicarea acestui articol, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a recunoscut că pot exista cazuri când este necesar ca puterea judiciară să fie protejată împotriva atacurilor distrugătoare, lipsite de fond serios, cu atât mai mult cu cât obligația de rezervă le interzice magistraților să reacționeze. *"În calitate de garanți ai justiției, acțiunile judecătorilor și procurorilor au nevoie de încrederea cetățenilor. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea lor de atacuri distructive lipsite de fundament serios, mai ales că obligația de rezervă interzice judecătorilor vizați să reacționeze (cauza Rizos și Daskas c. Greciei, nr. 65545/01, par. 43)"*.

Judecătorii, în vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor, au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială independența și imparțialitatea lor.

În acord cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, Secția pentru judecători reține că judecătorii, ca orice alți cetățeni, au libertatea de a-și exprima părerile, fiind însă necesar ca, în exercitarea acestui drept, să nu prejudicieze demnitatea funcției sau imparțialitatea și independența puterii judecătorești. Aceasta nu reprezintă o îngrădire a libertății de exprimare, ci o circumstanțiere a acesteia, ținând cont de funcția deținută și de poziția pe care magistratul o are în societate.

Prin urmare, este necesar ca Secția pentru judecători să analizeze în ce măsură afirmațiile procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, preluate în presă, sunt de natură a aduce atingere independenței judecătorilor și dacă acestea au fost făcute cu încălcarea limitelor liberei exprimări, din perspectiva obligației de rezervă.

Pentru aceasta, Secția are în vedere, în primul rând, contextul în care a fost făcută afirmația că *„Asistăm la soluții ale instanțelor de la surprinzătoare la apoplexice și la reconfigurare de practică judiciară șocantă”*, respectiv ședința de prezentare a bilanțului activității aferente anului 2024 a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Această ședință nu era internă, de lucru sau de analiză a soluțiilor, ci una derulată într-un cadru care poate fi asimilat, din perspectiva participanților, unui public, oficial. Se reține, așadar, că la întrunire au participat nu doar procurori din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ci și alte persoane, astfel cum rezultă din comunicatul de presă publicat pe pagina de internet a instituției: *„La data de 11.02.2025, la sediul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a avut loc ședința de analiză a activității desfășurate în anul 2024. Momentul a fost onorat de prezența domnului Radu Marinescu, ministrul Justiției, domnului Claudiu Constantin Sandu, vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, domnului Alex Florența, procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, domnului Bogdan Despescu, secretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și a reprezentanților instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională”*.

Secția pentru judecători are astfel în vedere că, prin prisma contextului, dar și a conținutului, afirmațiile domnului Alex Florența, în calitatea sa de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au acreditat ideea potrivit căreia judecătorii nu sunt independenți în soluțiile pe care le adoptă.

De asemenea, prin utilizarea sintagmelor „soluții surprinzătoare”, „soluții apoplexice”, respectiv „reconfigurare de practică șocantă”, procurorul general al Parchetului de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție sugerează că judecătorii nu se supun doar legii, în acord cu principiul statuat constituțional, ci altor interese, adoptând soluții care nu pot fi explicate în mod obiectiv. Astfel, din perspectiva sa, soluțiile instanțelor apar ca fiind iraționale, utilizarea termenului de „apoplexie” inducând ideea incidenței unor factori externi care influențează judecătorii în procesul de soluționare a cauzelor.

Aceste afirmații, care creează impresia că judecătorii pronunță hotărârile judecătorești în baza altor criterii decât cele prevăzute de dispozițiile legale și acreditează ideea unei nelegalități a soluțiilor adoptate, preluate fiind în presa online, reprezintă un derapaj periculos din partea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Emiterea de către acesta a unor veritabile judecăți de valoare, fără bază factuală, printr-o generalizare și o exagerare nepermisă cu privire la maniera în care judecătorii soluționează cauzele penale cu care sunt învestiți nu pot fi tolerate ca atare, lipsa unei reacții ferme din partea Secției pentru judecători sau adoptarea unei atitudini pasive fiind de neconceput, în considerarea rolului Consiliului Superior al Magistraturii de garant al independenței justiției.

Secția pentru judecători are în vedere faptul că un magistrat beneficiază de protecția libertății de exprimare doar în măsura în care opiniile exprimate rămân în sfera generală și nu se referă în mod critic, peiorativ ori exagerat la situații concrete și, totodată, nu împieteză asupra prestigiului justiției și încrederii cetățenilor în actul de justiție, tocmai în virtutea rolului deosebit pe care magistratul îl are în sistemul judiciar.

În acest context, Secția pentru judecători constată că cele declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt apte să creeze o imagine negativă în societate cu privire la maniera de desfășurare a justiției, încălcând astfel independența puterii judecătorești.

În plus, modul în care au fost formulate afirmațiile trebuie examinat și din perspectiva încrederii justițiabililor în eficiența și autoritatea sistemului judiciar. Or, în mod evident, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din poziția pe care o ocupă, într-o instituție al cărei rol constituțional este de a reprezenta interesele generale ale societății și de a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, cunoaște riscurile pe care le prezintă formularea unor afirmații de natură a avea un impact negativ asupra prestigiului justiției și, implicit, asupra încrederii cetățenilor în modul în care funcționează sistemul judiciar în ansamblul său.

Mai mult decât atât, dincolo de percepția publică referitoare la maniera de desfășurare a justiției, prin afirmațiile sale, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a exercitat o presiune nepermisă asupra judecătorilor învestiți cu soluționarea cauzelor penale, un astfel de discurs fiind de natură a aduce atingere nu doar independenței

extrinseci, astfel cum este ea percepută de public, cât și independenței intrinseci, resimțită de judecători, care ar fi astfel nevoiți să facă un examen al caracterului soluțiilor pronunțate și prin raportare la alte criterii decât cel al supunerii doar legii, astfel încât să nu producă „surprize”.

Concluzionând, Secția constată că, în acest caz concret, dreptul la liberă exprimare nu acoperă și nu protejează afirmațiile domnului Alex Florența, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, depășirea limitelor admisibile ale discursului public fiind de natură a submina și afecta în mod grav independența judecătorilor. Maniera în care au fost formulate afirmațiile, fără a fi prezentate minime dovezi în acest sens, printr-o generalizare nepermisă a unor nemulțumiri legate de soluții ale instanțelor judecătorești, reprezintă o depășire serioasă a libertății de exprimare și care trebuie sancționată ca atare, cu atât mai mult cu cât aceste afirmații provin de la o persoană cu o autoritate deosebită.

Procedând în acest mod, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a încălcat independența judecătorilor, rezultatul fiind influențarea negativă a percepției publice asupra modului de funcționare a instanțelor judecătorești în ansamblul lor, dar și exercitarea unei presiuni asupra modului în care judecătorii investiți cu soluționarea cauzelor penale își îndeplinesc rolul conferit de Constituția României, modalitatea de exprimare generând un dubiu greu de înlăturat cu privire la independența acestora.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru judecători va constata încălcarea independenței judecătorilor față de opiniile exprimate în cadrul ședinței de analiză a activității desfășurate în anul 2024 de către Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, de către domnul Alex Florența, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, preluate ulterior în mass-media.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Art.1 – Constată încălcarea independenței puterii judecătorești, ca urmare a declarațiilor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, redată în contextul discursului susținut la bilanțul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Art.2 – Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 14 februarie 2025

Președinte
Judecător Elena EOSTACHE

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011